

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Münster 2005. gada 5. jūlija lēmumu lietā Colombus Container Services B.V.B.A. pret Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(lieta C-298/05)

(2005/C 271/25)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Finanzgericht Münster lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 5. jūlija lēmumu lietā Colombus Container Services B.V.B.A. pret Finanzamt Bielefeld-Innenstadt [Bīlefeldas pilsētas Finanšu pārvalde] un kas Tiesas kancelejā reģistrēts 2005. gada 26. jūlijā.

Finanzgericht Münster lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai 20. panta 2. un 3. punkta noteikumi Vācijas likumā par nodokļiem attiecībā uz darījumiem ārvalstīs (*Gesetz über die Besteuerung bei Auslandsbeziehungen (Außensteuergesetz)*), kas papildināts ar 1993. gada 21. decembra likumu par krāpšanas apkarošanu un nodokļu jomas saskaņošanu (*Missbrauchsbekämpfung- und Steuerbereinigungsgesetz*), kurš atbrīvo no dubultās aplikšanas ar nodokli ārvalsts uzņēmuma (kura pamatkapitālā ir Vācijas nodokļiem pilnībā pakļauta maksātāja ieguldījumi) ienākumus, kuri kā starpposma ienākumi būtu aplikami ar nodokli, ja uzņēmums būtu ārvalsts sabiedrība, tādējādi, neatbrīvojot nodokļa ienākumus Vācijā, bet, ņemot vērā ārvalstī ar nodokli apliktos ienākumus, neskatoties uz Vācijas Federatīvās Republikas un Beļģijas Karalistes 1967. gada 11. aprīlī noslēgto Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — ir pretrunā ar EK līguma 52. panta (jaunajā redakcijā — EKL 43. pants) un EK līguma 73. b līdz 73. d panta (jaunajā redakcijā — EKL 56. līdz 58. pants) noteikumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Beļģijas Arbitragehof 2005. gada 13. jūlija lēmumu lietā bezpeļņas organizācija Advocaten voor de wereld pret Ministerraad

(lieta C-303/05)

(2005/C 271/26)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Beļģijas Arbitragehof (Arbitrāžas tiesas) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 13. jūlija lēmumu lietā bezpeļņas organizācija Advocaten voor de wereld pret Ministerraad (Ministru padome) un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 29. jūlijā.

Beļģijas Arbitragehof lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Eiropas Savienības Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI⁽¹⁾ par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ir saderīgs ar Līguma par Eiropas Savienību 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuru pamatlēmumus pieņem dalībvalstu normatīvu aktu tuvināšanai?
2. Vai Eiropas Savienības Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm tiktāl, ciktāl tas neprasa veikt pārbaudi par dubultu kriminālvaldības attiecībā uz tajā uzskaitītajiem pārkāpumiem, ir saderīgs ar Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punktu un jo sevišķi ar tajā garantēto kriminālprocesa tiesiskuma principu un vienlīdzības un nediskriminācijas principu?

(¹) OV L 190, 1. lpp.

Apelācija, ko 2005. gada 22. augustā ierosināja Fred Olsen, S.A., par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 Fred Olsen, S.A./Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-320/05 P)

(2005/C 271/27)

(Tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 22. augustā izskatīšanai ir iesniegta Fred Olsen, S.A., ko pārstāv R. Marins Korea [R. Marín Correa], abogado, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 Fred Olsen, S.A./Eiropas Kopienu Komisija, ko atbalsta Spānijas Karaliste.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt pārsūdzēto spriedumu sakarā ar to, ka ir pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības iesniegt atbilstīgus pierādījumus savai aizstāvībai vai,
- 2) pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un taisīt jaunu spriedumu, atceļot Komisijas 2001. gada 25. jūlija Lēmumu Nr. NN 48/2001 par valsts atbalstu⁽¹⁾ atbilstoši Fred Olsen, S.A., prasības pieteikumam;
- 3) papildus tiesvedībā izvirzītajām prasībām izlemt jo īpaši par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu saistībā ar izdevumiem pirmajā instancē, kuru atlīdzināšana ir jāpiespriež Eiropas Kopienu Komisijai.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības iesniegt atbilstīgus pierādījumus savai aizstāvībai, kas ir Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā garantēto tiesību uz taisnīgu tiesu neatņemama sastāvdaļa, kā arī tiesiska kļūda attiecībā uz faktiski iesniegtajiem pierādījumiem.

Šīs tiesības ir pārkāptas, liedzot iesniegt dažādus dokumentārus pierādījumus par prasības atcelt tiesību aktu pamatotību, jo tā attiecībā uz būtiskākajiem argumentiem tika noraidīta tieši pierādījumu vai argumentu pamatojuma trūkuma dēļ. Turklāt apgalvots, ka Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi vai vispār nav vērtējusi būtiskus pierādījumus par prasības atcelt tiesību aktu pamatotību.

2. Otrkārt, tiek apgalvots EKL 253. panta pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums būtiskākajos aspektos nav pietiekami pamatots, jo īpaši saistībā ar svarīgo jautājumu, kas tika izvirzīts sūdzībās, kuru rezultātā tika pieņemts šis lēmums, par trūkstošo līgumisko pamatu *Transmediterránea* izmaksātajām summām, lai kompensētu personāla restrukturizāciju.

3. Trešajā apelācijas sūdzības pamatā tiek apgalvots EKL 88. panta un Regulas Nr. 659/1999 19. panta pārkāpums. Tiek norādīts, ka lietderīgie pasākumi, kas paredzēti Komisijas 1997. gada 3. decembra lēmumā, kurš pieņemts saistībā ar *Transmediterránea* un Spānijas Karalistes 1978. gadā noslēgto līgumu par jūras transporta pakalpojumu sniegšanu, atcēla šajā līgumā paredzēto atbalsta režīmu un aizliedza pagarināt starp Kanāriju salām esošās jūras transporta līnijas.

4. Ceturtajā apelācijas sūdzības pamatā tiek apgalvots EKL 86. panta 2. punkta pārkāpums saistībā ar EKL 173. panta pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa, lemjot par prasību atcelt tiesību aktu un apstiprinot apstrīdētā lēmuma spēkā esamību, ir pārkāpusi savas funkcijas un kompetenci kā pārskatīšanas tiesa. Tāpat tiek apgalvots EKL 253. panta pārkāpums.

Pirmās instances tiesa, apstiprinot pārsūdzētajā spriedumā zināmas kompensācijas spēkā esamību par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, ir pārkāpusi ne tikai EKL 86. panta 2. punktu un judikatūru par tā interpretāciju (jo nav izpildīti nosacījumi, kas šajā noteikumā paredzēti par maksājumu pieņemamību), bet arī ir pārsniegusi savas kompetences robežas, balstot savu nolēmumu uz atšķirīgiem argumentiem un pamatiem, kādi iepriekš norādīti lēmumā un kas izvirzīto apgalvojumu un iesniegto pierādījumu rezultātā izrādījušies apšaubāmi.

(¹) OV C 96, 2002., 4. lpp.

Prasība pret Apvienoto Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija cēla 2005. gada 24. augustā

(lieta C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 24. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Apvienoto Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Antonio Aresu [*Antonio Aresu*] un Nikola Jerela [*Nicola Yerrell*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par preču vispārēju drošību (¹), un/vai nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līgums;
- 2) piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 15. janvārī.

(¹) OV L 11, 15.01.2002., 4. lpp.

Apelācija, ko 2005. gada 26. augustā iesniedza *Industrias Químicas del Vallés, S.A.*, par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-158/03 *Industrias Químicas del Vallés, S.A./Eiropas Kopienu Komisija*

(lieta C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 26. augustā izskatīšanai ir iesniegta *Industrias Químicas del Vallés, S.A.* apelācija pret Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-156/03 *Industrias Químicas del Vallés, S.A.* pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K. Fernandezs Visjēns [*C. Fernández Vicién*] un I. Moreno-Tapia Rivasa [*I. Moreno-Tapia Rivas*] un H. Sabatērs Marotjas [*J. Sabater Marotjas*], *abogados*.